

el campus

de l'Autònoma

núm. 54 · juny 2010

Aquest any, 10

➤ <http://blogs.uab.cat/revistacampus>

DIRECTOR

Antoni Reig

SOTSDIRECTORA (Producció i maquetació)

Pepa Badell

SOTSDIRECTORA (Edició)

Elvira Altés

CONSELL EDITORIAL

Marta Corcoy, Miquel Àngel Linares, Manuel López, Xavier Mas de Xaxàs, Antoni Merino, Fernando Sabés, Jaume Soriano, Toni Castel

DISSENY ORIGINAL I DIRECCIÓ D'ART

Pepa Badell

SECRETARI DE REDACCIÓ

David Preus

REDACCIÓ

Víctor Yustres, Esther Herrera, Ada Mollol, Artur J. Zapater, Mercè Badia, Mireia Ramos, Anna Mira, Ferran Iglesias, Montserrat Viure, Ariadna de Vilallonga, Marta Rosella Gisbert, Narda Rincón, Pau Esparch, Nicole Frölich

FOTOGRAFIA

Lidia Recasens, Xavi Roca, Abel Garcia

MAQUETACIÓ

Marcelo Vidal, Alejandro Galera, David Serra, David Bretos

EDICIÓ

Montse Ros, Eric Porcel, Francesc Ginabreda

PORTADA

David Serra

ADREÇA

Facultat de Ciències de la Comunicació,
Universitat Autònoma de Barcelona
(UAB), Edifici I, Aula I2-117,
08193 Bellaterra (Barcelona)
TELF. 935813288 FAX 935812005

EDITA

Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB

PREIMPRESSIÓ I IMPRESSIÓ: Gratesa

núm 54
juny 2010

Deu anys després

Els números rodons sempre fan una certa patxoca, semblen ser una invitació a la celebració. Ara fa deu anys que a la Universitat Autònoma de Barcelona va nàixer un nadó de paper, la revista *El Campus de l'Autònoma*. Només els que la fem sabem les hores de feina i els maldecaps que representa, però també les satisfaccions que proporciona.

➤ Antoni Reig
Director

La publicació tenia, té i tindrà uns objectius bàsics, començant pel de ser una nova eina comunicativa, oberta a tots els col·lectius que formen la UAB i que s'hi relacionen, fins a recollir tota mena d'aspectes de la vida universitària. En la mesura del possible s'ha fet la feina, però, en mirar cap enrere, no n'hi ha prou: hem d'analitzar el present per veure com el podem millorar (amb aquest número de la revista fem un canvi de maquetació, per posar-la al dia) i, sobretot, projectar la nostra visió i els nostres objectius cap al futur.

➤ **La publicació tenia, té i tindrà uns objectius bàsics, començant pel de ser una nova eina comunicativa**

La importància de la comunicació ha anat creixent en aquest període de temps, impulsada pel ràpid avenç tecnològic, que multiplica les eines de transmissió (així com la seva velocitat) i permet que tingui un abast mundial. El nostre aniversari coincideix amb la celebració per part de la UAB de l'Any de la Comunicació, que desenvolupa un programa d'activitats.

Pot semblar molt formal, però en aquestes ocasions és obligat expressar el nostre agraïment a totes les persones que han fet possible la publicació o han ajudat o hi han col·laborat. El grup docent i els i les estudiants que la fem volem aprofitar l'ocasió per demanar la continuïtat d'aquest suport i, sobretot, reiterar la nostra obertura i disposició vers el professorat, l'estudiantat i el PAS, no sols per seguir en la nostra tasca sinó per fer-la millor, més interessant, més punyent, en definitiva, més periodística i, per tant, amb una major utilitat social.

↘ Ara fa deu anys va sortir el primer exemplar de la revista *El Campus de l'Autònoma*. Fem un repàs als nostres **DEU ANYS** d'existència

DAVID SERRA

↘ El **SAF** (Servei d'Activitat Física) escalfa motors per celebrar el seu 25è aniversari

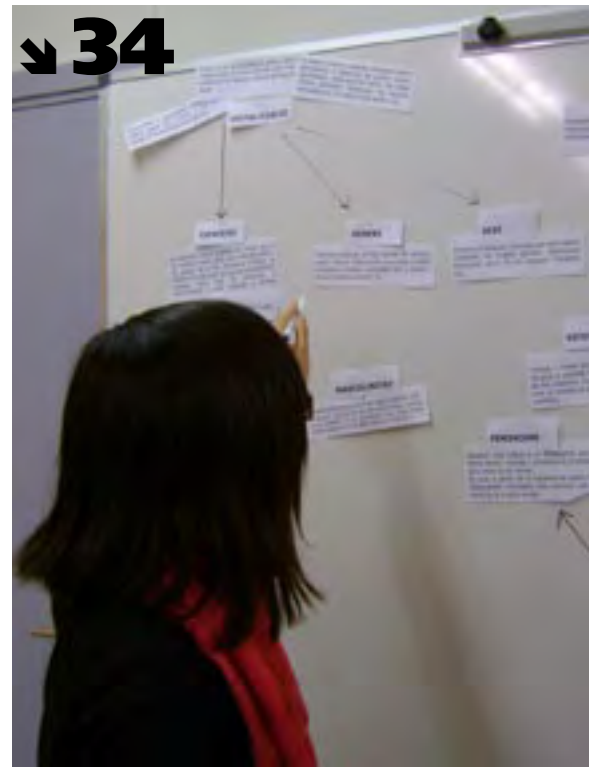
SAF

↘ Les llicenciatures que eren de **SEGON CICLE** desapareixen amb els nous plans d'estudis

ABEL GARCIA

↘ Programa de tallers per prevenir i **LLUITAR CONTRA LA VIOLÈNCIA** en la parella a l'àmbit universitari

ETC

EDITORIAL: Celebrem deu anys amb energies renovades

2

OPINIÓ: Carles Solà, Ana Ripoll, Cristina Lliteras, Jordi Ortega, Juanjo Perona i Ramon Pascual

14

ENTREVISTA: El doctor Tobeña ens explica les complexitats del cervell

22

CRÒNIQUES: El día de Sant Jordi es fa present a *l'Autònoma*

26

PERFIL: Jordi Grados, de la Universitat a Internet

39

La revista 'Campus' compleix deu anys de vida i per celebrar-ho es presenta amb un nou disseny. Al llarg del reportatge es repassen els temes més representatius, als quals la revista ha volgut donar veu.

FOTO: ABEL GARCÍA

L'objectiu de 'La Campus' era i és ser una publicació de caràcter intern, és a dir, destinada als i a les estudiants, al professorat i al personal d'administració i serveis. Els aspectes que tracta a les seves pàgines engloben totes les parts que conformen l'univers de l'Autònoma, des de temes científics o tecnològics fins a aspectes relacionats amb la cultura o la pau. Totes aquelles activitats que es realitzen en el campus tenen cabuda a la revista.

10 anys amb el compromís d'INFORMAR

El març de l'any 2000 sortia el primer número de la revista *Campus*. El seu director, Antoni Reig, definia "què volia ser la revista" en set punts: un llaç d'unió entre tots els col·lectius de l'Autònoma, un signe d'identitat de la Universitat, un espai per a opinar i expressar-se, una eina de comunicació interna, un vehicle que donés una visió global de la UAB i un servei de tots els integrants del campus.

Han passat deu anys i Antoni Reig continua com a director de la publicació. Però abans de *La Campus* hi havia hagut una altra revista: *Interacció*, que va fracassar. El rector d'aquell moment, Carles Solà, volia una revista independent i, malgrat el fracàs del primer

intent, va demanar a la degana de la Facultat de Ciències de la Comunicació, Dolores Montero, un projecte de revista. "La Facultat sempre havia volgut tenir els seus propis mitjans de comunicació. El rector d'aleshores era molt sensible a aquest tema i gràcies al seu suport, el deganat va proposar la revista *Campus*", explica Montero.

Redissenyant 'La Campus'

La sotsdirectora responsable de la direcció d'art i la producció, Pepa Badell, va crear el primer disseny de la revista (fa 10 anys) i també el nou, és a dir, el que tens ara mateix entre les mans. Amb aquesta remodelació s'ha

apostat per un disseny més modern i dinàmic, de l'estil d'un magazin. "Ara, a *La Campus* ens centrem en fer reportatges, entrevistes, opinió i cròniques. Per tant, el disseny ha evolucionat i s'ha fet més visual. Tan bon punt tinguem pressupost, farem la revista *on line* i recuperarem les notícies d'actualitat", explica Badell.

Actualment, la revista compta amb un llibre d'estil que es va adaptar i ampliar de l'assignatura d'Edició en premsa l'any 2006, sota la supervisió d'Elvira Altés, que avui encara és la sotsdirectora d'edició. El nou model compta amb més pàgines, 40, i algunes seccions noves tot i que s'han mantingut els reportatges, els perfils i les opinions. La secció

Propostes pel futur de la revista 'Campus'

Escoltar al públic és sempre positiu per seguir avançant. L'opinió dels lectors no és aliena a *La Campus*, per això s'aposta per millorar una publicació que ja ha arribat a la dècada.

➤ **DOLORES MONTERO**, professora de Periodisme i exdegana de la Facultat de Ciències de la Comunicació:

"Crec que falta més presència d'articles i reportatges relacionats amb els estudiants de totes les facultats. També, a vegades, es cau en l'error de la institucionalització de la informació, cosa que allunya els estudiants".

➤ **SALVADOR CARDÚS**, degà de la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia:

"Cal treballar més a fons les relacions internacionals de la Universitat. Hi ha molts professors reconeguts, fins i tot premis Nobel, i se'n fa poc ressò. No només hem de parlar de nosaltres mateixos, també de la Universitat a nivell internacional".

➤ **MAITE MARTÍNEZ**, degana de la Facultat de Psicologia: "Potser algunes qüestions en lloc de deixar-les com a obsoletes, una vegada ja tractades, es podrien replantejar des d'altres punts de vista".

➤ **MARIA JOANCOMARTÍ**, periodista i exalumne de la revista 'Campus': "Crec que li caldria uns passatemps. Això atrauria als estudiants i acabarien per descobrir els continguts de la revista".

➤ **DAVID SIRVENT**, tècnic de producció cultural a l'ETC: "La publicació hauria d'aprofitar més les noves tecnologies, com una edició *on line*, perquè les noves generacions utilitzen més aquestes eines".

1 ➤ **EI CONSELL DE REDACCIÓ** es reuneix cada dimarts per decidir el que tractarà la revista.

ABEL GARCIA

de notícies i breus ha desaparegut, ja que sempre quedava desfasada. En el seu lloc, s'ha apostat per una nova secció amb cròniques d'esdeveniments rellevants de la Universitat.

La revista de l'Autònoma l'escriuen els estudiants de la Facultat de Ciències de la Comunicació. S'hi pot participar de tres maneres diferents: matriculant-se al taller de l'assignatura, pel qual donen deu crèdits; realitzant la part pràctica d'algunes assignatures, per les quals donen cinc crèdits; o com a activitat de lliure elecció de tres crèdits. Coincidint amb el curs acadèmic, cada quadrimestre s'organitza una nova redacció. Els i les alumnes es distribueixen en quatre àmbits bàsics de treball: redacció, fotografia, edició i maquetació. Així queden coberts tots els passos que ha de seguir la revista abans d'arribar a les mans dels lectors.

➤ **Els i les alumnes** es distribueixen en quatre àmbits bàsics de treball: redacció, fotografia, edició i maquetació

➤ **L'equip d'edició** corregeix els textos i el de maquetació treballa amb els materials i controla la preimpresió i la impressió de la revista

2 Membres de la **REDACCIÓ** en ple treball. Hi ha una dura feina darrere de cada exemplar.

LIDIA RECASENS

Una vegada a la setmana els estudiants es reuneixen amb la direcció en el consell de redacció, on proposen i discuteixen els temes que ells mateixos consideren d'interès, però que han de tenir algun vincle amb la UAB.

En el moment en què es decideixen quins continguts es tractaran en el proper número, la secció de fotografia, així com la redacció, s'han de posar en marxa per documentar-se, cercar la informació necessària i fer les fotos o escriure els textos segons la pre-maqueta establerta. Aleshores, un cop el director s'ha llegit tot el material i ha donat el vist-i-plau, arriba el torn d'edició i maquetació, que treballen en paral·lel per donar forma a la publicació. Mentre l'equip d'edició corregeix i edita els textos, maquetació treballa amb els materials i controla la preimpresió i la impressió de la revista.

El fet que la redacció vagi a càrrec d'estudiants de Periodisme, en condició de seva publicació. Així doncs, surten uns sis números per any acadèmic que es distribueixen a totes les facultats de la Universitat i a la major part dels centres adscrits i instal·lacions de l'Autònoma. *La Campus* és una revista gratuïta que arriba a totes les persones que tenen o han tingut algun tipus de relació amb la UAB, com l'alumant, el professorat o el PAS.

Sobre què s'ha parlat?

En el transcurs dels deu anys, la revista *Campus* ha omplert les seves pàgines de temàtiques molt diverses i ha intentat donar la paraula a tots els col·lectius de la Universitat. Però amb una mirada retrospectiva ens adonem que la publicació ha estat sensible a

una sèrie de temes que ha analitzat des de diferents perspectives.

El primer número de *La Campus* portava de titular "Una aposta ferma per a la cultura de la pau" i, precisament, la pau és un dels temes que reiteradament s'han defensat a la revista. S'aplaudia la recent creació de L'Escola de Cultura de Pau i la formació d'experts en drets humans. La solidaritat sempre ha estat present en la revista. Activitats organitzades en el campus donen fe de la preocupació del col·lectiu universitari per la cooperació i el voluntariat. L'amenaça nord-americana sobre Iraq va commoure la UAB i tant estudiants com professorat van dir NO a la guerra.

A més, des dels inicis, la revista va preocupar-se pel futur dels i les estudiants. S'ha parlat de les sortides professionals un cop acabats els estudis, de les pràctiques externes,

➤ Un llibre d'estil per la revista

Maria Joancomartí, aleshores estudiant de Periodisme, va ser la primera redactora que va tenir el llibre d'estil de *La Campus*: "A mi, a diferència de la gran majoria dels alumnes, em va agradar molt l'assignatura d'edició. Sabia que es necessitava un llibre d'estil i em vaig oferir a en Toni Reig".

La Maria explica que va ser una feina bastant dura perquè, segons la seva experiència, "un llibre d'estil ben fet necessita molt de detall". Tot i alguns entrebancs, "va ser molt gratificant veure el llibre acabat", assegura Joancomartí.

3 ➤ Documentar-se, fer entrevistes, processar diferents informacions, fer i seleccionar les fotografies són els **PRIMERS PASSOS** en l'elaboració de la revista.

XAVI ROCA

dels avantatges i dels inconvenients del nou Pla Bolonya, així com també de les segones carreres per ser més competitiu o de les dificultats que es troben els i les estudiants un cop surten de les aules. El món laboral preocupa les noves generacions que voldrien poder-se dedicar a allò que desitgen. Les experiències d'ex alumnes, les vivències d'estudiants, les aportacions d'experts o els comentaris del professorat es contemplen a cada reportatge.

I si es preocupa del futur dels estudiants, també ho fa del seu present. Al llarg dels seus anys de vida, la revista *Campus* ha tractat diverses vegades sobre l'associacionisme dins

l'Autònoma. Des de bon principi, al seu tercer número, va decidir explicar als universitaris quines possibilitats tenien per a trobar associacions que els interessessin. Però no es va quedar aquí. També ha cobert l'activisme crític, com per exemple, manifestacions dels i de les estudiants que volien participar més en la gestió del campus.

Un altre element a destacar de la vida estudiantil són els intercanvis amb altres universitats. Coincidint amb els vint anys del programa *Erasmus*, es va aprofitar per a explicar en què consisteix i les opcions que té l'alumnat per a estudiar a altres universitats europees.

La revista també s'ha fet ressò de l'esport. A l'Autònoma hi ha un gran

nombre d'estudiants que en practica dins o fora del campus. És un àmbit molt ampli i la revista l'ha tractat des de molts punts de vista per a intentar abraçar totes les facetes de l'esport que hi ha a la Universitat. D'una banda, es va parlar dels esportistes d'elit. De l'altra, amb la celebració dels Jocs Olímpics de Pequín, l'any 2008, la revista va fer referència a aquells que estudiaven a l'Autònoma i que participarien a la cita olímpica defensant el seu esport. Aprofitant que el campus disposa del Servei d'Activitat Física (SAF), es va voler donar veu també als i a les estudiants que practiquen algun esport en aquest centre, així com als campionats esportius als quals participa. Finalment

4 ➤ Els textos passen per un laboriós procés d'edició abans d'arribar als lectors. Primer es corregeixen els originals i, després, es revisen les paginades.

ABEL GARCIA

també cal dir que s'ha volgut tractar el tema des de la perspectiva de les diferències entre sexes.

La recerca és un altre dels aspectes interessants de la Universitat que ha tractat la revista. A l'Autònoma se'n fa molta, però és difícil que els i les estudiants que no estan immersos dins d'aquest món la coneguin. Per això, *La Campus* es pren molt seriosament la tasca d'explicar les investigacions que es duen a terme. Respecte a altres qüestions que s'han tractat, és relativament alt el nombre d'exemplars que obren portada amb la recerca.

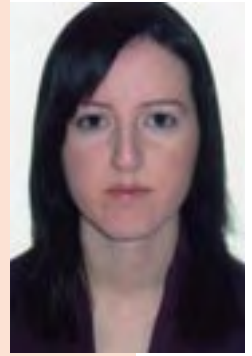
La Campus també ha apostat en els seus deu anys d'història per parlar d'una societat que ha canviat molt. La

UAB ha passat de tenir una majoria d'alumnat masculí, a femení. No obstant això, tal com ja s'ha tractat en tres números diferents de la revista, la qüestió de la desigualtat de gènere encara ara segueix vigent, perquè queda molt camí per fer. Les dones en carreres tècniques són un minoria i aquelles relacionades amb cuidar dels altres o de ciències socials tenen una clara majoria femenina. La Universitat és un mirall d'una societat que ha de seguir avançant en la igualtat, però que, paradoxalment, en alguns àmbits segueix sent un miratge.

Un dels fets més polèmics a les universitats públiques és el de l'economia. *La Campus* ha tractat des

➤ **RAQUEL GÓMEZ:**

"Sóc exalumna de Periodisme i vaig col·laborar a *La Campus*. El pas per la revista va ser l'inici d'una experiència que em va permetre conèixer el periodisme de primera mà. En tot moment em vaig sentir molt còmode i a vegades anava a la Redacció encara que no tingués feina".

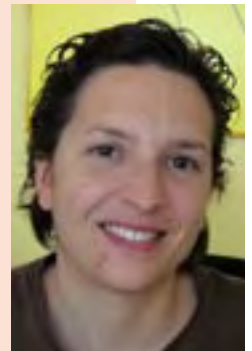
➤ **JOSEP BARTOLOMÉ:**

"Sóc farmacèutic. Conec la revista perquè, de fet, a mi em van entrevistar. Tot i així, haig de dir que no la llegeixo gaire, però no és perquè no m'interessí sinó que trobo que no està gaire a l'abast. No la veig gaire per la Universitat".

➤ **MARTA VAGUÉS:**

"Sóc treballadora del PAS. Reconec que no consulto gaire la revista per falta de temps. Tot i així, quan l'he mirada m'he fixat que té una presentació molt atractiva. Trobo que, fins i tot, és més atractiva que altres publicacions".

➤ **SUSANNA MORENO:**

"Sóc estudiant de Sociologia. Haig de dir que no llegeixo gaire la revista perquè la trobo força institucional. Crec que parlen molt de les facultats i dels serveis que tenim, però que gairebé no treuen res sobre el que fem els alumnes".

👉 **JORDI OLIVER:**

"Sóc estudiant de Dret. Llegeixo sempre la revista *Campus*. Intento agafar-la a l'Edifici d'Estudiants, sempre i quan la trobi. La miro perquè és una publicació molt interessant que es focalitza en

un tema concret i penso que és on hi resideix la seva originalitat".

👉 **CRISTIAN MORA:**

"Sóc estudiant d'Història. A vegades trobo que la revista és massa institucional, de fet, hauria de tenir més esperit crític. Per això crec que no arriba a copsar la realitat de la Universitat".

👉 **RAMON MIRET:**

"Sóc treballador del PAS. Penso que *La Campus* està realment bé. No la llegeixo tota, però sí que em miro molts dels reportatges que m'interessen. La meva secció preferida és la del perfil".

👉 **MIGUEL SEGURA:**

"Treballo a la botiga OrliMarc. Penso que *La Campus* és una bona iniciativa per a l'alumnat. L'únic que no m'agrada és que, a vegades, és difícil trobar-la. Crec que haurien de repartir-la en llocs més visibles on sigui fàcil trobar-la".

5 👉 La **MAQUETACIÓ** és la tasca de posar en pàgina textos i imatges i presentar-ho en un format estètic i de fàcil llegibilitat. Abans de donar el producte per acabat, revisem cinc o sis vegades tota la maqueta fent les corresponents paginades o galerades.

LIDIA RECASENS

de com es finança la UAB a què és el que fa l'alumnat en temps de crisi. Tot en un context on s'ha parlat molt dels diners que rep la Universitat per abastir-se. L'adaptació al nou Espai Europeu d'Educació Superior (EEES) ha promogut que molts col·lectius es preguntin si realment el Pla Bolonya pot desenvolupar-se amb l'estret pressupost de la Generalitat i amb la manca de professorat.

Per a mi la revista 'Campus' és...

Hem recorregut la Universitat per a veure què en pensa la gent de *La Campus*. Els parers són diversos, des de persones que no n'havien sentit a

parlar mai, fins aquells qui la consideren un dels elements de referència a la UAB. A nivell institucional, arriba a gairebé tothom, però, pel que fa a l'alumnat, n'hi ha molts que no la llegeixen. Els que sí que ho fan, però, tenen una opinió formada de la revista. "Penso que sempre està bé fullejar-la, hi ha continguts que m'han resultat curiosos i interessants", explica l'Alba Corbalán, estudiant de tercer d'Història.

Per la revista *Campus* han passat prop de 500 alumnes i la gran majoria ja són periodistes, com la Núria Boté, llicenciada en Periodisme i Filologia catalana. Ella se'n va encarregar de l'edició de la revista durant el curs 2007-2008 i recorda la seva estada a *La Campus* com una bona expe-

ARXIU

ARXIU

La revista ha omplert les seves pàgines de **temàtiques molt diverses** i ha intentat donar la paraula a tots els col·lectius de la Universitat

Per la revista 'Campus' han passat prop de **500 alumnes** i la gran majoria ja són periodistes

LIDIA RECASENS

6 La *Campus'* ha tractat diversos **GÈNERES PERIODÍSTICS** per acostar als estudiants la realitat de la UAB.

riència. "Hi havia molt bon ambient a la publicació. Recordo que era com el món real, perquè actualment estic en una revista i m'ha servit molt per treballar-hi", diu Boté. I afegeix: "Moltes persones volen fer les pràctiques externes a mitjans coneguts, però en realitat, *La Campus* també t'acosta al que és un mitjà, i a més, és molt proper". En aquesta línia també parla el ja periodista, Iñaki García-Blanco, que va participar a la revista ara fa vuit anys. "Em va permetre posar a prova diferents destreses que havia anat adquirint al llarg de la carrera", recorda. Adriana Ribas també va gaudir molt de l'experiència: "Entre tots fèiem la revista, del primer pas a l'últim, emulant el món real".

Per la seva part, Salvador Cardús, degà de la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia, diu que "abans de la revista, la comunicació entre facultats era un punt feble". Maite Martínez, degana de la Facultat de Psicologia comparteix aquesta opinió: "Cadascú es mirava el melic i no sabíem què es feia a les altres facultats". D'altra banda, David Sirvent, tècnic de producció cultural de l'ETC, creu que és "una bona iniciativa perquè acostar la informació institucional als universitaris". Núria Balagué, sotsdirectora del Servei de Biblioteques, coincideix amb les valoracions positives i assegura: "Per a mi, llegir-la és una bona manera de copsar les qüestions que interessin als estudiants". Antoni Merino, excap

de comunicació de la UAB durant els primers anys de *La Campus* explica: "Quan va néixer la publicació, tot el que s'havia publicat fins aleshores era estrictament informatiu. Penso que va ser una renovació institucional que, a més, va obrir possibilitats als alumnes, perquè els atorgava una sensibilitat crítica dins la comunitat universitària".

La revista *Campus* està disposada a seguir amb el compromís d'informar i de donar veu a tots els col·lectius de la comunitat universitària.

Esther Herrera
Anna Mira
Montserrat Viure
Artur J Zapater

7 Amb el PDF d'alta resolució que ha fet la secció de Maquetació, es fa la **IMPOSICIÓ DIGITAL DE PLANXES** a la secció de Preimpresió.

8 Abans de procedir a la filmació de planxes, s'ha de fer la darrera correcció sobre unes **PROVES DE PLOTTER**. Llavors, les pàgines ja estan organitzades en plec.

Tot allò que passa quan acaba la redacció...

14 El paper comença a **PLEGAR-SE** per acabar passant per la guillotina.

13 A la sortida del forn, el plec que s'està imprimint **PASSA PER DIFERENTS RODETS** camí de la plegadora.

15 Durant tot aquest procés es controla constantment la sortida de color i el correcte plegat des de la **TAULA DE COMANDAMENT** a peu de rotativa.

16 El **PRIMER QUADERNET** de la revista surt ja guillotinat per la cinta.

9 Ara sí que ha arribat el moment d'**IMPRIMIR LES PLANXES, CYAN, MAGENTA, GROC i NEGRE**, per a cadascun dels plec de la revista.

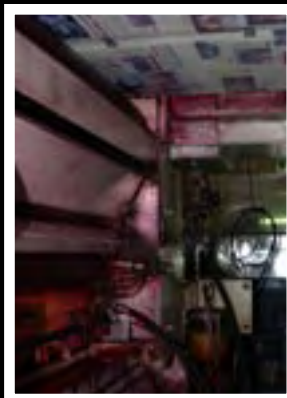
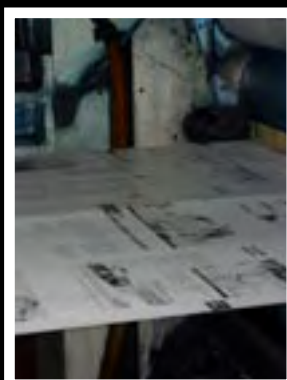

10 Les **PLANXES ES COL·LOQUEN** a cadascun dels cossos de la rotativa.

12 El paper, amb la tinta fresca, ha de passar per un **FORN** per assecat-se ràpidament.

TEXT: PEPA BADELL
FOTOS: XAVI ROCA

11 La rotativa es posa en marxa. El paper (en bobina) va passant pels diferents cossos de la rotativa on es van imprimint, successivament, el negre, el cyan, el magenta i el groc. La suma de tots aquests colors ens dona la **IMPRESSIÓ EN QUADRICROMIA**.

17 Aquest primer plec s'agrupa en paquets per portar-ho a **ENQUADERNACIÓ**. Després torna a començar tot el procés per tal d'imprimir el segon plec, amb la qual cosa tindrem les 40 pàgines de la revista.

Una revista plural

Crec que no m'equivoco si dic que *El Campus de l'Autònoma* és la publicació que ha estat activa durant més anys de totes les que a la nostra Universitat donen informació, i més, sobre el conjunt de la institució. Sols per aquest motiu, els transmeto la meva enhorabona per haver assolit aquest desè aniversari.

La dimensió i la complexitat (o, si es vol, la riquesa) de la UAB fan difícil tenir coneixement de tot el que hi succeeix, de les qüestions que preocupen i interessen a la gent que hi treballa i hi estudia. Una gran majoria vivim només un fragment, sovint força reduït, una petita part d'una institució molt gran, no en molts, sinó en tots els sentits.

La Campus s'allunya de la típica publicació institucional que, per la seva naturalesa, ressalta (només) els aspectes positius, els èxits i els nous projectes, per donar lloc a l'anàlisi, al reportatge periodístic i també al debat. Una publicació que ens ajuda a fer-nos sentir membres d'una comunitat, àmplia i diversa, com és la nostra Universitat.

➤ **La Campus s'allunya de la típica publicació institucional**

LIDIA RECASENS

➤ **Carles Solà**
Catedràtic i exrector de la UAB

Un nexa d'unió de la UAB

Vull expressar la més cordial felicitació a l'equip que fa la revista *El Campus de l'Autònoma* pel seu desè aniversari i vull fer-la extensiva a tots els estudiants, molts d'ells ja periodistes, fotògrafs, editors o maquetadors professionals que van tenir el seu primer contacte amb una redacció en el taller de premsa de la Facultat de Ciències de la Comunicació.

Com sabeu, la UAB està dedicant l'any 2010 a la Comunicació, amb l'objectiu d'establir ponts de diàleg i fer que ens coneguem millor entre tots nosaltres. Quin millor nexa d'unió entre tots els *habitants* d'aquesta veritable ciutat del coneixement que una revista feta per i per a la comunitat? Penso que el gran encert de la revista ha estat la seva amplada de mires, que ha donat com a resultat una publicació feta des d'una Facultat però adreçada a tota la comunitat universitària. Al professorat responsable de la revista us encoratjo a continuar endavant amb aquesta importantíssima doble tasca de formar i d'informar. Si la UAB ha aconseguit esdevenir Campus d'Excel·lència Internacional és, sens dubte, gràcies a la tasca feta per les persones que en formen part. Per molts anys!

➤ **El gran encert de la revista ha estat la seva amplada de mires**

ARXIU

➤ **Ana Ripoll**
Catedràtica i actual rectora de la UAB

Tot va començar...

Fullejant la primera revista *Campus* no puc creure tenir a les mans una peça d'una dècada. Recordo quan encara no estava clar si a l'Antoni, llavors un xic amoïnàt, li donarien els diners. Però després de nits de *cabildeo*, un dia va entrar radiant al quartet on la maquetació es coïa: ja teníem paper! El bebè de la Pepa i l'Antoni veuria la llum. Érem una redacció apassionada i amb sentit de l'humor. En Marc, amb la seva pinta de Che Guevara i fumant com un carreter dissenyant. L'Oriol, fotent conya tot construint planes: "T'imagines tal fent l'amor amb qual?".

Jo, fent fotos per tapar els forats que ens mancaven i la resta de companys entregant articles a tota màquina. Gaudiem fent suar l'Antoni amb la nostra tendència subversiva mentre ell defensava el sentit de la diplomàcia. La Pepa reia de felicitat: el seu disseny espaiós i modern era professional. D'ençà hem tingut en George Bush, les guerres d'Iraq i Afganistan, l'actual govern feixista d'Israel, etc. Per això, la primera portada (*Per a una cultura de la pau*) posava uns valents fonaments a la revista. Valors que em vaig endur amb el meu exemplar. *Campus*, per molts anys!

ARXIU

➤ **Jordi Ortega**
Exalumne de la 'Campus'
durant el curs 99-00

➤ **Érem una redacció apassionada i amb sentit de l'humor**

Reflexions: maquetant la revista

Tinc poca perspectiva del meu pas per *La Campus*, ja que és massa recent. Tot i així, i possiblement per molts factors, sabia que havia arribat en bon moment. La carrera no sol oferir fer pràctiques semblants a les de l'ofici periodístic, de manera que treballar a la revista semblava una bona opció. Jo m'encarregava de la maquetació. Persones que mai no havíem fet un treball tan dens en el disseny d'una publicació ens vam veure de sobte amb molta feina.

És per això que recordo certes trifulgues, dies de moltes hores dins la petita redacció del final del passadís, però segurament amb una de les millors companyies que he tingut durant els tres anys de carrera. Penso en situacions concretes: fotografiar el fet que algú estudiï dues carreres, cercar disfresses del pare d'algú, trípodes que es trenquen en el pitjor moment, titulars que no arriben mai, dinars en els consells de redacció, baralles i disculpes, cava per acomiadar el curs i uns companys que em van fer sentir, mai millor dit, acompanyada en un moment on fer de periodista és el que més anima a voler ser-ho.

ARXIU

➤ **Cristina Lliteras**
Exalumna de la 'Campus'
durant el curs 08-09

➤ **La carrera no sol oferir fer pràctiques semblants a les de l'ofici periodístic**

Un exemple a seguir

Una revista amb futur va ser el títol que, ara fa justament deu anys, encapçalava l'article d'opinió que vaig escriure en el primer número d'*El Campus de l'Autònoma*. Com a degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació que era llavors, tenia el ferm convenciment que aquesta vegada, després de diferents intents frustrats i no poques dificultats, assistíem al naixement d'un mitjà amb segell UAB, independent, plural, democràtic i, sobretot, amb un llarg camí per recórrer.

Les notícies, les entrevistes, els reportatges i qualsevol altre tipus d'informació publicada al llarg d'aquesta dècada ha complert amb l'objectiu de servei a la comunitat, ens han ajudat a descobrir la veritable dimensió d'una Universitat viva, dinàmica, innovadora, compromesa amb la societat catalana i, com no podia ser d'una altra manera, carregada d'històries per explicar. *El Campus de l'Autònoma* exemplifica l'alt grau de preparació que tenen els nostres docents i els nostres estudiants per posar en marxa un projecte comunicatiu de qualitat. Ara el que toca és prendre bona nota d'aquesta experiència. Comencem a pensar?

XAVI ROCA

➤ **Juan José Perona**
Professor i exdegà de
Ciències de la Comunicació

➤ **Al llarg d'aquesta dècada ha complert amb l'objectiu de servei a la comunitat**

El treball constant té recompensa

Felicitats! Ja fa deu anys que, de tant en tant, trobo la revista *Campus*. També, de tant en tant, m'han telefonat per veure si podia donar-los alguna informació, cosa que he fet amb molt de gust. Al llarg de la meua vida, especialment de la universitària, he vist aparèixer (i desaparèixer) publicacions. En aparèixer, sempre he pensat en els esforços que haurien de fer per sobreviure. Jo, que no acostumo a fer juguesques, he perdut un sopar quan, contràriament a les meves prediccions, una revista trimestral va arribar al número deu.

Repassant la història de la UAB, no trobo gaires publicacions que hagin aguantat tant de temps. L'any 1986, havent detectat queixes per manca d'informació, el meu equip de govern va començar a publicar un butlletí, l'antecessor de l'actual *Campus*. Era un butlletí sense pretensions. No devia ser tant mala idea quan, amb un format més ambiciós, encara es publica. També ens va semblar que feia falta una revista menys institucional i vam posar en marxa un altra revista, el *Campus*... què? que, ni de bon tros, no va arribar als deu anys.

ARXIU

➤ **Ramón Pascual**
Catedràtic i exrector
de la UAB

➤ **No trobo gaires publicacions que hagin aguantat tant de temps**

L'adaptació al nou Espai Europeu d'Educació Superior promou classes amb grups reduïts i molta implicació per part del professorat. No obstant això, la retallada d'ingressos de la Universitat, juntament amb el dèficit que supera els 30 milions d'euros, impedeixen un desenvolupament de les noves tendències en l'ensenyament universitari. Més hores d'implicació per al mateix preu.

ABEL GARCIA

El cost del professorat i la nova docència

L'ensenyament a la Universitat ha canviat molt en els últims anys. Actualment, els professors basen la seva docència, d'acord amb l'adaptació al nou Espai Europeu d'Educació Superior (EEES).

La figura del docent convencional ha evolucionat cap a un estil més alter-

natiu, sobretot, en la comunicació amb l'alumnat. La distància entre ambdós actors ha quedat enrere, ara s'aposta per una relació més estreta: classes dinàmiques, debats i lectures.

Tot i que hi ha hagut un progrés a l'hora d'instruir, no n'hi ha hagut en la millora de les condicions d'alguns

docents. N'és un exemple el del professorat associat, categoria que s'adjudica a les persones que, teòricament, tenen un prestigi dins la seva professió, i que, a part d'exercir una feina, col·laboren amb la Universitat. Segons la normativa recent, els que treballen per a la institució universitària i siguin associats

➤ Alumnes donen la seva opinió

L'assumpte dels falsos associats no deixa indiferent a l'alumnat, tot i que hi ha Facultats on és un tema desconegut, els estudiants que tenen coneixement es manifesten. "Em sembla fort que una institució pública com l'Autònoma promogui la precarietat laboral entre el professorat", diu Raquel Martín, estudiant de Periodisme. D'altra banda, diversos alumnes comparteixen l'opció de la Universitat i afirmen que accedir a una plaça fixa és "molt complicat" i que fer-ho com a associat és una bona mesura per suplir totes les vacants.

han de tenir una feina alternativa a la de docent. És així com sorgeix la figura de l'anomenat fals associat o irregular, tal com indica la presidenta del Comitè d'Empresa de CCOO, Guadalupe Souto. "Un docent associat amb la màxima dedicació és molt més barat que un ajudant —amb una dedicació tres vegades inferior— o que un lector, que per la mateixa dedicació cobra el doble", il·lustra Souto. I afegeix: "El col·lectiu associat, a causa de treballar a temps parcial, cotitza parcialment a la Seguretat Social i a l'atur".

L'adaptació al Pla Bolonya, per una inversió zero

Els falsos associats són professors qualificats però amb una feina que es basa en un contracte temporal. Marta Bosch, professora associada de Filologia Catalana a Ciències de l'Educació, treballa des de fa sis anys a la UAB. Pel fet de tenir un contracte anual, cada setembre és considerada

➤ La docència que necessita l'EEES requereix classes més petites.

LIDIA RECASENS

com una nouvinguda. La Llei Orgànica d'Universitats diu que els associats han de tenir una altra feina, però la docència requereix moltes hores. "Amb l'adaptació al Pla Bolonya, els professors hem d'atendre els correus electrònics, gestionar el Campus Virtual, preparar les classes i els exàmens parcials", assegura Bosch. I afegeix: "Haig d'atendre l'altra feina que em pertoca per la llei. No tinc temps per poder fer una tesi doctoral i accedir a una plaça de titular". Tot i això, segons el vicerector Miquel Àngel Senar, el

contracte de personal associat "no és una figura acadèmica amb una finalitat per desenvolupar una tesi doctoral".

La institució universitària no es pot permetre convocar places per titulars, catedràtics, lectors o ajudants perquè, segons fonts del Rectorat, la crisi econòmica i l'estret pressupost de la Generalitat ho impedeixen. No obstant això, amb el guardó de Campus d'Excel·lència podria invertir-se més en professorat, però, segons Vicenç Rabadán, professor associat de Ciències de la Comunicació, els diners

ABEL GARCIA

➤ **Souto:** "Un docent associat amb la màxima dedicació és molt més barat que un ajudant o que un lector, que per la mateixa dedicació cobra el doble"

➤ **Actualment** hi ha un total de 1.061 professors associats a la UAB. És la categoria més nombrosa per sobre de titulars i catedràtics

MERCÈ BADIA

ciat s'haurien de convertir en ajudants per poder dedicar-se a la investigació. "El fet que la persona ocupi una plaça d'associat, i no compleixi amb els requisits legalment exigits, no vol dir que no sigui capaç de desenvolupar la seva feina", apunta Souto. I és que molts professors, com la professora de Filologia Catalana Marta Bosch, acaben per demanar menys hores de dedicació a la feina que tenen, perquè la de docent comporta moltes exigències. Malgrat això, el vicerector Senar recalca: "Els titulars ho són a temps complet i l'associat, per llei, ho és a temps parcial i amb dedicació temporal". I aclara: "Caldria veure les hores de prestació reals quan es compara el nombre de professors associats i el nombre de professors titulars". És clar que l'adaptació a l'EEES requereix més hores de docència per adaptar-se a noves formes d'ensenyar. I, segons afirma el col·lectiu de persones afectades, tot, pel mateix salari.

s'invertiran en projectes d'investigació com el sincrotró *Alba*.

Per la seva banda, el degà de Ciències Polítiques i Econòmiques, Salvador Cardús, opina que el col·lectiu es troba en una situació d'incertesa. A més, expressa: "La llei no té en compte les situacions particulars de cada docent". Per altra banda, la subdirectora de l'Escola d'Enginyeria, Gloria González, explica: "Els associats de l'Escola tenen un grau d'expertesa i donen un caire més pràctic a les classes teòriques". I afegeix: "El col·lectiu s'ha

d'espavilar per acabar amb la seva situació d'irregularitat".

Segons el gabinet del Rectorat, hi ha un total de 1.061 professors associats a la UAB. És la categoria més nombrosa per sobre de titulars i catedràtics. Miquel Àngel Senar apunta: "Més d'una tercera part pertany als estudis de Medicina, que compten amb molts metges especialistes per realitzar pràctiques clíniques". No obstant això, no hi ha dades oficials de quants són falsos associats. Souto explica que per millorar la situació del professorat asso-

➤ **Esther Herrera**
Anna Mira
Narda Rincón

Associació d'Amics UAB

Agenda d'activitats

Presentació del llibre *Europa. Las claves de su historia*,
de José Enrique Ruiz-Domènec

L'Associació d'Amics UAB us convida a assistir a la presentació, que tindrà lloc a la Torre Vila-Puig el 14 de juny a les 16.00 h. Joaquim Palau, director general de RBA Llibres, presentarà l'autor i l'obra.

José Enrique Ruiz Domènec és catedràtic d'Història Medieval de la UAB i director de l'Institut d'Estudis Medievals. Ha escrit diversos llibres en català, castellà i italià, entre els quals s'inclouen *La Memoria de los feudales*, *Rostros de la historia* o *La novela y el espíritu de la caballería*. Ha rebut el premi Ciutat de Barcelona d'assaig per *El reto del historiador*.

Jornada de debat **Crisi econòmica, els reptes de futur**

Cap on anem? Josep Oliver, catedràtic del departament d'Economia Aplicada, UAB

Horari >

31 maig. 17.00 h - 20.00 h

Què passarà amb l'atur? Francesc Pérez Amorós, catedràtic del departament de Dret del Treball, UAB

Lloc >

Casa Convalescència, Hospital de Sant Pau (Barcelona)

La crisi econòmica des d'un punt de vista empresarial
Eusebi Cima, president de FEPIME

Inscripcions >

amics@uab.cat / 93 581 14 90

Entrada gratuïta. Places limitades

Audicions musicals. Conferències col·loqui

1 de juny. **Isaac Albéniz**

Francesc Bonastre, catedràtic de musicologia, UAB

Horari >

14.30 h - 16.00 h (dimarts)

8 de juny. **Robert Schumann**

Jordi Domènech, cantant i compositor

Lloc >

Torre Vila-Puig (Campus UAB)

15 de juny. **Frédéric Chopin**

Francesc Cortés, musicòleg, UAB

Inscripcions >

amics@uab.cat / 93 581 14 90

Entrada gratuïta. Places limitades

El rànquing dels llibres i films de les biblioteques

LIDIA RECASENS

Durant l'any 2009, els deu llibres més prestats a les biblioteques de l'Autònoma pertanyien als àmbits econòmic, mèdic i audiovisual.

El rànquing és el següent: en primer lloc, *Macroeconomía*, amb 343 préstecs. En segon i tercer lloc, amb 221 i 204 préstecs respectivament, estaven *Teoría y técnica del lenguaje radiofónico* i *Promoción de la salud y apoyo psicológico al paciente*. Entre 160 i 190 préstecs en l'últim any, trobem *Política económica: objetivos e instrumentos* i *Microeconomía intermedia: un enfoque actual*. Els segueixen llibres mèdics, com ara *Los Diagnósticos enfermeros: revisión crítica y guía*

práctica; Medicina preventiva y salud pública; Atlas de anatomía humana: estudio fotográfico del cuerpo humano; Langman embriología médica: con orientación clínica i *Diagnósticos enfermeros, resultados e intervenciones. Interrelaciones NANDA, NOC y NIC*, que han passat per entre 65 i 75 mans durant l'últim any.

Els més vistos

A diferència dels llibres, els DVD's més prestats són d'entreteniment. *Big Fish* fa quatre anys que és la pel·lícula més demanada, amb més de 50 préstecs durant el 2009. La pel·lícula que ocu-

➤ El 2009, els deu llibres més prestats a les biblioteques de l'Autònoma pertanyien als àmbits econòmic, mèdic i audiovisual

➤ 'Big Fish' fa quatre anys que és la pel·lícula més demanada

➤ Les aparences enganyen. Qui ho diria que és el **LLIBRE MÉS LLEGIT...**

pa el segon lloc en el rànquing de les més demanades de 2009 és *Little Miss Sunshine*, amb 34 préstecs, seguida de *Juno*, amb 32. Ambdues pel·lícules van emportar-se l'Oscar al millor guió, però *Little Miss Sunshine* també va ser premiada pel millor actor. Les segueixen: *The Family Stone*, *Children of Men* i *El Orfanato*. Val a dir que els llargmetratges que acumulen més préstecs en els darrers tres anys són: *Amantes del círculo polar*, *La mala educación* i *Hable con ella*.

➤ Ada Mullo
Montserrat Viure

«La monogàmia imperfecta no és un fet social»

➔ Tobeña explica els últims descobriments del món neurocientífic

Adolf Tobeña és professor i director del Departament de Psiquiatria de l'Autònoma. Ha escrit més de 150 treballs d'investigació sobre neurociència i nombrosos assaigs sobre el cervell humà. Tobeña troba la resposta a alguns dels problemes quotidians que ens treuen la son.

Vostè ha dit que no té voluntat divulgadora. No obstant, ha escrit diversos llibres molt entenedors i ha dut a terme programes de ràdio divulgatius.

Sempre he protestat quan em titllen de divulgador perquè divulgar rebaixa el nivell de continguts i s'acaba traint el coneixement que es vol examinar. És molt estrany que es parli de divulgació artística, filosòfica o literària.

Però d'un quadre se'n pot gaudir sense saber-ne, en canvi, no es poden comprendre els mecanismes dels neurotransmissors sense esforç.

No podem dir que una persona que s'enfronti per primera vegada a un Kandinsky ho passi bé, i menys amb un Tàpies. Més aviat generen repugnància. Els impressionistes, quan van començar, eren avorrits per al públic il·lustrat i la crítica. La gent que vol gaudir de la màxima qualitat ha de fer un esforç per formar-se en les eines per arribar a entendre aquestes coses. En canvi, als científics se'ls demana que ells facin tot el recorregut, des de dalt fins a baix, i ho donin tot mastegat. És un error de plantejament. S'ha de demanar a tothom, sobretot a qui té deler de coneixement, que faci l'esforç d'anar cap amunt i exigir-se. Per això no m'agrada que els meus llibres es considerin de divulgació. Jo els considero assaigs.

ABEL GARCIA

Un dels seus llibres més reconeguts és El estrés dañino. Quin creu que és l'irritant que produeix més reaccions d'emergència?

Diria que és el de sempre: el no sortir-se'n en la lluita quotidiana. El fracàs reiterat és el pitjor per a la majoria de la gent.

Pot explicar-nos què és això de l'arquetip de l'executiu estressat?

És un tòpic. Quan Cruyff va tenir un infart de miocardi, es va fer l'associació que la responsabilitat d'un entrenador és tan gran que és molt fàcil tenir un infart. Es va oblidar que fumava tres paquets de cigarrets al dia.

L'estrès pot ser bo?

Això tots els entrenadors esportius ho saben. Sempre s'ha de sortir al camp tensionat i ficat en el partit. És una manera d'optimitzar el rendiment. Quan has de fugir d'un perill màxim, si tensions fins a un determinat nivell, el rendiment serà òptim. Si et passes de rosca, el rendiment disminueix.

Quan podem dir que l'ansietat esdevé una patologia?

Quan interfereix en la vida quotidiana. Si una cosa et malmet el son, s'aixequen les alarmes.

Si el temperament està als nostres gens en un 50%, podríem dir que l'ansietat o el malestar s'aprenen?

Sí, i es desaprenen. En el cas de l'ansietat, de la tendència a estar preocupat o mostrar-se tímid, entre el 45% i el 50% s'hi neix i l'altre s'adquireix. Hi ha una prescripció biològica potent, però també hi influeix el que passa després del naixement. Hi ha gent que no s'inquieta per res, amb una calma infinita que, en les pitjors circumstàncies, com en una catàstrofe, el seu cor va molt a poc a poc, la seva pressió és baixa i les hormones no es disparen... Per exemple, serien els que neixen predisposats per ser desactivadors de bombes perquè, per molt *fumut* que sigui l'assumpte, el seu ritme cardíac no pujarà o com a molt arribarà a 80, quan a tu o a mi ens arribaria a 120 o 130. Això

➤ **Perquè els humans siguin ciutadans responsables, educats, lleials i fiables no es pot prescindir del càstig**

➤ **Està demostrat que la monogàmia imperfecta no és un fet social, sinó que està als gens**

➤ **No sortir-se'n en la lluita quotidiana, el fracàs reiterat, és el pitjor per a la majoria de la gent**

és de naixement. Però es pot entrenar. Hi ha prescripció biològica i prescripció ambiental. S'ha de saber fins a quin punt, per què i com.

Quines són les idees errònies sobre l'agressivitat que el van motivar a escriure el llibre Anatomia de l'agressivitat humana?

Que el càstig no és una eina educativa. Però perquè els humans siguin ciutadans responsables, educats, lleials i fiables no es pot prescindir del càstig. També la idea que les criatures neixen bones i la societat les torna dolentes. Els nadons són uns animals que necessiten un període de maduració, de criança, protecció i alimentació molt llarg, però després cadascú té el seu temperament i quan té autonomia el manifesta. Hi ha criatures que als tres anys governen casa seva.

Pel que fa als estudis sobre el cervell, quines coses es volen saber que encara no sabem?

XAVI ROCA

ABEL GARCIA

ABEL GARCIA

➔ Adolf Tobeña repassa la seva obra al despatx de la Facultat de Medicina

Un investigador polifacètic

➔ **Adolf Tobeña** és catedràtic de Psiquiatria i Psicologia Mèdica. Ha dirigit programes de debat científic a Catalunya Ràdio i Ona Catalana i col·labora de forma regular en premsa escrita.

➔ **Ha guanyat** el Premi Ciutat de Barcelona de Ciència 1992 i el Premi Avui de Periodisme 1991. Pel que fa a la seva vessant com a escriptor, cal destacar títols en català com *El cervell eròtic* i *Neurotafaneries* i d'altres publicats en castellà com *Cerebro y poder* o *Mártires mortíferos*.

➔ **Actualment treballa** en una investigació en rosegadors que cerca els marcadors gènics relacionats amb la por i podria ajudar a comprendre perquè unes persones estan més predisposades que altres a patir ansietat.

XAVI ROCA

Avui sabem tant del cervell que no hi ha forma de dominar aquest coneixement. Tinc companys neurohistòlegs que quan comenten determinades propietats del canal X no sé de què parlen... Del cervell se'n sap molt, però alguns elements crucials encara no sabem com van. Per exemple, per què tinc la consciència de ser jo en cada moment després de desconnectar el cervell per a dormir?

Al seu llibre *El cervell eròtic explica els mecanismes que fan que l'amor es visqui com una droga. Per què s'hi enganxen més unes persones que no pas d'altres?*

Jo parlava dels enamoradissos, de la gent que l'enganxament passional el viu com un terrabastall tremend i extraordinari a nivell de plaer (i no només físic, també còsmic). I, com que

sovint es disparen d'aquesta manera, no calculen bé amb qui s'han disparat. Llavors ve el desencany, que procuren compensar amb un nou enganxament. Si col·loquen el sistema de gratificació afectiva amb aquests processos, estan jugant amb la possibilitat de convertir-ho en un psicoaddictiu.

És la monogàmia imperfecta un fet biològic, doncs?

La monogàmia imperfecta vol dir que, en determinats animals, hi ha preferència per una parella respecte d'altres. A vegades la preferència és per uns dies, d'altres, per una temporada, llarga o curta. O fins i tot a vegades per a tota la vida. Però fan excursions fora de la parella, per això se l'anomena imperfecta. Això ho fa la naturalesa. Les orenetes, per exemple mostren fidelitat de parella per sempre.

En canvi en els mamífers no. Els mamífers som més promiscus.

Però en les persones, també és costum social, oi? Hi ha parelles que no es planegen una altra opció que la monogàmia i no sempre és per biologia...

Està demostrat que la monogàmia imperfecta no és un fet social, sinó que està als gens. Això s'ha descobert amb uns animals, els talps, que són molt semblants a nosaltres. S'ha descobert que hi ha una clau molecular que fa que les femelles quedin vinculades als mascles i viceversa. Això ho compartim amb ells i és importantíssim.

➔ **David Bretos**
Ariadna de Vilallonga
Marta Rosella
Mireia Ramos

“Voldria viatjar, escriure i viure del periodisme”

👉 **ELISENDA COLL**
Primer premi
del Concurs de Relats
'L'Autònoma en
3.000 paraules'

XAVI ROCA

Podries resumir el teu relat (Mosques, mentides i maldecaps) en 15 paraules?

És una caricatura desenfadada i amb molt d'humor d'un dia no massa afortunat en la vida d'un estudiant.

La teva etapa universitària ha estat un relat èpic, una comèdia o més aviat un conte de por?

Seria una barreja entre el relat èpic, sobretot quan s'han de fer treballs en grup, que és tota una aventura, i la comèdia.

T'agradaria dedicar-te a l'escriptura o no et veus signant llibres per Sant Jordi?

M'agradaria molt, vaig estudiar Periodisme perquè m'encanta escriure. És increïble que vulguin suprimir l'assignatura de Periodisme Literari al grau, és de les que més m'han ajudat a redactar.

Al relat es destaca un mercat negre de crèdits de lliure elecció a la UAB. Tens molta imaginació o ens estàs avançant una exclusiva?

Tant de bo no fós imaginació (riu)! De fet, la cerca desesperada de crèdits que explico és totalment autobiogràfica.

El teu alter ego al relat crea un grup de Facebook. Et consideres una friki de les xarxes socials?

No massa, sóc més aviat discreta. Sí que l'utilitzo, però intento que no sigui el meu món real.

Un fragment diu: "Sempre que no sents el despertador és que somies alguna cosa molt intensament". En què somies tu?

Voldria que el món del periodisme no m'engolís. M'agradaria poder viure del periodisme, però també viatjar i poder escriure.

Enhorabona pels 750 euros del premi. Has pensat ja què faràs amb els diners?

Marxaré a l'octubre a París. Crec que és una bona oportunitat per emancipar-me i aprendre, és el que necessito ara mateix.

👉 **Víctor Yustres**

Sant Jordi també es viu a la UAB

Crònica

Victor Yustres

La diada de Sant Jordi és una jornada especial, també a la Universitat. Tot i que el dia no va ser gaire assolellat i a la plaça Cívica, a quarts d'una, hi havia poc més de trenta estudiants dispersos, es van instal·lar parades de roses, llibres i, fins i tot, de pastissos i arracades. “Aquest matí estava tot més animat”, va afirmar una estudiant de Psicologia de l'Associació d'Estudiants Progressistes. A la seva parada, a més de llibres, venien clavells vermells en comptes de les tradicionals roses i aquella innovació els havia funcionat: al matí n'havien venut uns quaranta. La ONG Amnistia Internacional o el Club de Rol de la UAB, entre d'altres, també van

muntar parades per recaptar diners o, simplement, per aprofitar i passar el matí junts.

Mentrestant, a la sala de cinema de l'Edifici d'Estudiants s'entregaven els premis Sant Jordi de l'Any de la Comunicació. Davant de gairebé un centenar de persones, el vicerector de Transferència Social i Cultural, Bonaventura Bassegoda, va conduir el lliurament de premis, que va durar de dues a tres de la tarda. Els premiats de cada categoria (fotografia, relats breus, *blogs*, curtmetratges) van anar recollint el seu diploma davant l'aplaudiment continu dels assistents. Sens dubte, el moment més emotiu va ser la presentació del premi de relats breus Mavi Dolç. Neus Fornells, sotsdirectora de l'Institut Ramon Llull, va recordar, visiblement emocionada, la professora i activista valenciana, molt

lligada a la Facultat de Comunicació de la UAB, que va morir l'any passat de manera sobtada als 47 anys. D'ella va destacar el seu “compromís per la llengua i el país”, així com la dedicació als seus “xiquets i xiquetes”. Tot seguit, es va projectar un vídeo d'imatges de Dolç amb la cançó *Les meues vacances*, d'Ovidi Montllor, de fons, davant l'emoció continguda de tots els presents.

Un cop feta la cloenda de l'acte, els assistents van abandonar ràpidament la sala, mentre que, a fora, s'anaven desmuntant les parades, posant punt i final a un Sant Jordi que també es viu intensament a l'Autònoma.

➤ **El moment més emotiu va ser la presentació del premi de relats breus Mavi Dolç**

Nous anualis de la Cultura de la Pau

Crònica

Ada Mullaol

El recurs a les armes per dirimir les controvèrsies sempre ha representat una derrota de la raó i de la humanitat en general. Aquesta afirmació defineix l'essència de l'Escola de Cultura de Pau, que el 14 d'abril va presentar dos anualis al Col·legi de Periodistes de Catalunya. El director de l'Escola, Vicenç Fisas, va fer una crida contundent a la pau i al diàleg al llarg de tot l'acte. Fisas, que també és titular de la Càtedra UNESCO sobre Pau i Drets Humans de la UAB, va explicar que *l'Informe Alerta! 2010* inclou programes de processos de pau, drets humans, desarmament i educació per a la pau, entre d'altres, i que *l'Anuari*

de Processos de Pau 2010 detalla el seguiment de 55 negociacions que hi ha hagut al món durant l'últim any. El director de l'Escola també va afirmar satisfet que actualment, en dos de cada tres conflictes armats hi ha negociacions en marxa.

En aquest acte hi va participar Rosa Maria Calaf, actual presidenta del Centre Internacional de Premsa de Barcelona, que va focalitzar el seu discurs en la necessitat de difondre als mitjans les activitats de l'Escola, afirmant: "La cultura de pau no es fa sola, requereix divulgació responsable dels mitjans de comunicació". L'Escola, seguint aquesta filosofia, ha estat present en diversos mitjans catalans –com la revista *El Campus de l'Autònoma*–, i també en d'altres espanyols i internacionals. La periodista va concloure que "els mitjans

són responsables de promoure la pau o promoure la guerra".

Arcadi Oliveres, professor a la UAB i president de Justícia i Pau, i David Minoves, Director General de Cooperació i Acció Humanitària de la Generalitat, van lloar la feina de l'Escola. Aquest últim va afegir que és necessària l'aliança entre la societat civil i les institucions i es va mostrar satisfet pel suport d'aquestes a l'Escola.

Després d'un torn de preguntes, Calaf va inspirar els assistents amb una frase esperançadora: "Que aquest anuari no tingui motiu d'existir és cosa de tots".

➤ **"La cultura de pau no es fa sola, requereix divulgació responsable dels mitjans de comunicació"**

La celebració dels 25 anys del SAF escalfa motors

El curs vinent, el Servei d'Activitat Física de l'Autònoma complirà 25 anys de vida. Durant aquest període, la seva oferta esportiva l'ha convertit en un referent a la Universitat.

Tot va començar el 1985, quan un grup de joves llicenciats i llicenciades en Educació Física va donar forma a un projecte per fomentar la pràctica de l'activitat física a la UAB. El servei, que en els seus inicis es va anomenar Servei d'Educació Física, ofería una sèrie d'activitats, curssets i competicions que van ser ben rebudes el curs 1985-86; s'hi van abonar prop de 1.200 persones.

Gairebé 25 anys després, dades d'abril del 2010 assenyalen que el nombre d'abonats s'ha multiplicat per sis, arribant a comptabilitzar més de 7.600 usuaris. El servei, però, ha passat per alguns alts i baixos, com la davallada de gairebé 1.000 abonats entre els anys 2000 i 2004. A dia d'avui, el petit projecte que pretenia introduir l'exercici físic a l'àmbit universitari, d'una manera lúdica, s'ha convertit en un servei molt potent que gestiona i organitza una gran quantitat d'activitats i competicions.

Serveis i instal·lacions a l'abast de tothom

Com és lògic, la comunitat universitària ha estat la principal usuària del Servei d'Activitat Física de la UAB: un 67% dels usuaris del 2010 són alumnes, professorat, amics de la UAB i membres del PAS i del PDI. Tot i això, el SAF ha fidelitzat aquest any més de 2.500 persones externes a la Universitat que s'han vist atretes per la qualitat del servei i la gran varietat d'oferta esportiva i d'instal·lacions.

De fet, un dels grans punts a favor del SAF és la quantitat d'instal·lacions amb les que compta. Als seus inicis, l'Autònoma només tenia un camp de futbol de terra i dues pistes poliesportives descobertes, que dataven de quan es va instal·lar la UAB a la

XAVI ROCA

XAVI ROCA

➡ **Gent a la sala de fitness fent exercici cardiovascular.**

➡ **El petit projecte que va començar el 1985 s'ha convertit en un servei universitari molt potent**

➡ **Els usuaris tenen a l'abast més de 120 activitats dirigides, a part de les competicions esportives a nivell universitari**

Vall Moronta. En aquests 25 anys, el creixement dels abonats i la demanda de noves activitats han portat a la construcció d'una piscina coberta, pistes d'esquaix, un gimnàs, una zona d'aigües, diverses pistes esportives i un parell de rocòdroms.

Activitats i competicions

Totes aquestes instal·lacions han estat acompanyades d'una oferta d'activitats cada cop més àmplia i completa. Aquest any, els usuaris poden triar entre més de 120 activitats dirigides: algunes basades en exercicis cardiovasculars, com l'aeròbic o l'aiguagim; d'altres en les que es tracta de trobar un equilibri entre el cos i la ment, com el ioga o el gimsuau; i, finalment, les que són més esportives, com el

voleibol, el taekwondo o la capoeira. "Per fer una activitat dirigida no has d'estar apuntada prèviament, i això és un gran avantatge", afirma la Laia, estudiant de Biologia i usuària habitual del servei. També són populars les competicions esportives que ofereix el SAF, tant a nivell intrauniversitari com les que inclouen altres universitats, emmarcades dins dels Campionats de Catalunya i d'Espanya.

En aquest sentit, el servei disposa durant el curs de quatre o cinc becaris que ajuden al desenvolupament d'aquestes competicions. Un dels becaris d'enguany, Ferran Bermejo, explica que "al SAF es fa una bona promoció de l'esport entre els universitaris". Així mateix, afegeix que "l'any passat es va potenciar l'esport femení amb la creació d'una lliga femenina de

ARXIU

 Dues imatges del **PASSAT** a les instal·lacions del SAF.

ARXIU

Una mirada nostàlgica...

➤ JACOBO YESTE

(Monitor de ciclisme) "Un dels meus records més vius és el primer dia que vaig fer ciclisme al SAF, que era la primera classe que es feia. Sempre recordaré aquell dilluns a les 8 del matí".

➤ NIEVES AGUADO

(Monitora d'aeròbic)

"M'emociono quan recordo el primer curs del 1986. Tots teníem una gran capacitat d'adaptació. Fins i tot fèiem sessions d'aeròbic al poliesportiu, separats per una cortina del partit de bàsquet del costat".

➤ ROSA LLOBET

(Exmonitora del SAF)

"Recordo amb afecte les sessions de manteniment, que donaven l'oportunitat de jugar i relacionar-se amb els altres. Fa uns anys que van desaparèixer de l'oferta, però encara em trobo persones que venien a les classes i me'n parlen amb nostàlgia".

futbol gratuïta que ha tingut una gran acollida i s'ha repetit aquest any".

Els cursos convalidables per crèdits de lliure elecció, que combinen la pràctica d'un esport o activitat amb tallers i conferències, també compten amb un ampli seguiment. Tanmateix, aquest any hi ha hagut alguns problemes logístics, ja que s'han col·lapsat les inscripcions als tallers –que compten amb places limitades– a causa de la gran afluència d'usuaris. Segons la secretaria del SAF, s'han trobat amb "moltes persones" que s'han queixat de la situació.

Un aniversari ple d'actes

Tot i que la preparació de la celebració dels 25 anys del SAF es troba en una

fase inicial, la revista *Campus* ha pogut conèixer algunes de les activitats que s'estan preparant. Entre les més destacades, trobem les 25 Hores d'Esport al SAF i l'organització de la Conferència i Assemblea General d'ENAS (*European Network of Academic Sport*), que reunirà membres de prop de 100 universitats de tota Europa que ofereixen serveis esportius. També hi haurà actes culturals, com una exposició itinerant i concursos de grafitis, fotografia i pintura, a més d'actes lúdics entre els que hi destaquen una esquuada i un sopar de cloenda durant la primavera de l'any que ve.

Els 25 anys seran "un punt de reflexió i inflexió per dibuixar i escriure els propers passos del SAF", explica

Andreu Benet, director del servei. Segons afirma Benet, "la nova etapa del SAF pot començar a partir del proper any 2011".

La celebració del vint-i-cinquè aniversari del SAF servirà per posar punt i seguit a un quart de segle de feina i millora constant que deixa un bon gust de boca; una prova n'és l'enquesta de valoració d'enguany, en què els usuaris han puntuat el servei amb una nota mitjana de 7,95. Ara, l'expectativa és continuar millorant perquè aquesta celebració sigui tan lluïda com es mereix.

 Mercè Badia
Pau Esparch
Víctor Yustres

**ARA ÉS EL
MOMENT
D'APRENDRE
LLENGÜES!**

**MATRÍCULA
OBERTA!**

**Cursos d'anglès, francès,
alemany, italià i japonès**

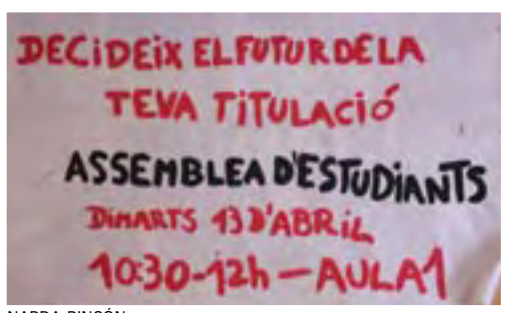
**Espanyol i català
per a estrangers**

Servei de Llengües

UAB Idiomes

www.uab.cat/uab-idiomes

L'aplicació de l'Espai Europeu d'Educació Superior és molt a prop d'entrar en vigor. La UAB ja està acabant tots els detalls per començar el curs 2010-11 amb els nous graus i màsters que cursaran les noves generacions d'estudiants. Però, què passa amb els alumnes que són l'última fornada de les llicenciatures de segon cicle? Quin futur els espera?

NARDA RINCÓN

ABEL GARCIA

Incertesa sobre el futur dels segons cicles

Els estudiants es mostren descontents amb el futur que s'els hi ha imposat. Es queixen, sobretot, que hi ha hagut poca informació des del principi. Eduard Fernández, estudiant de la llicenciatura de segon cicle d'Estudis d'Àsia Oriental, diu: "Ens sembla que la Universitat mai no ha tingut gaire clar

què cal fer. Quan ens vam matricular no ens van dir res, i va ser a finals del primer quadrimestre que van fer xerrades sobre el nostre futur". Un grup d'estudiants de la Facultat de Traducció i Interpretació ha redactat una carta de queixa al Deganat, sol·licitant classes normals de llicenciatura, sobretot les

classes d'idiomes complexes, com són el japonès i el xinès, i una rebaixa del preu adaptada a les hores de docència efectiva que rebran. La coordinació de la Facultat ha contestat negativament a aquestes sol·licituds, apel·lant que les bases estan fixades per la Universitat i que no es podran canviar.

LIDIA RECASENS

➡ Estudiants fent classe en una sala d'ordinadors.

Estudis afectats per l'EEES

➡ **Estudis d'Àsia Oriental:**

Passa de segon cicle a grau

➡ **Criminologia:**

Passa de segon cicle a grau

➡ **TªLiteratura**

i Literatura Comparada:

Passa de segon cicle a grau i màster

➡ **Ciència i Tecnologia**

dels Aliments:

Passa de segon cicle a grau

➡ **Arxivista i gestió de documents:**

Desapareix

➡ **Documentació:**

Desapareix

➡ **Ciències del Treball:**

Passa de segon cicle a grau i màster

Per a més informació adreceu-vos a www.uab.cat

Els sindicats d'estudiants han preferit, fins ara, no posicionar-se al respecte. Anna del Pino, portaveu de l'Associació d'Estudiants Progressistes, confirma que coneix aquesta reestructuració, però que, a causa de la falta d'informació oficial, a l'AEP, l'assumpte no s'ha estudiat gaire. Per a poder fer-se una opinió general del procés, l'Anna diu que s'haurien d'analitzar els plans d'estudi de cadascuna de les llicenciatures afectades. El que sí que considera estrany és que hi hagi llicenciatures de segon cicle que passin a ser grau i màster alhora, com és el cas de Teoria de la Literatura i Literatura Comparada.

Transició generosa

La vicerectora de Política Acadèmica, Montserrat Farell, afirma que, si bé

la decisió final sobre convertir una llicenciatura de segon cicle en grau o en màster, o inclús ambdues coses, es pren al Rectorat, la proposta ve dels deganats de les respectives facultats. Aclareix que, òbviament, la creació d'un grau de quatre anys és més costosa per a la Universitat que un màster de dos, però que la decisió depèn, més que de l'economia, de la defensa que cada facultat fa del programa que vulgui impulsar.

Farell tranquil·litza als que ara cursen el segon any d'un segon cicle assegurant que "tots els estudiants que han entrat a una llicenciatura tenen dret a finalitzar-la". Això, aclareix, significa que tenen dret a rebre docència en les assignatures en qüestió, encara que el tipus de docència variarà en cada cas: "Hi haurà docència presencial si hi ha un grup considerable de repetidors o si l'assignatura s'imparteix al nou grau. En cas contrari, cada assignatura té quatre convocatòries més després de la seva extinció i s'està considerant la possibilitat d'impartir algunes assignatures a base de tutories". Assegura que, des del Rectorat, s'està treballant constantment per a crear una "transició generosa", fent el canvi de plans d'estudi el menys "traumàtic possible" per als estudiants afectats.

Sembla que, encara que a hores d'ara tot estigui per veure, el futur de l'estudiantat de les llicenciatures de segon cicle no és tan incert, i menys negre, del que pareixia d'entrada... si tothom compleix les seves promeses.

➡ **Ferran Iglesias**
Nicole Frölich
Narda Rincón

👉 “Situacions violentes

les hem patit totes
les persones alguna
vegada a la nostra vida:
les hem exercit
i les hem rebut”

👉 La continuïtat

del programa no està
assegurada “perquè
el rectorat està reduint
molt els pressupostos”

👉 Maria Mena i Andrea
Calsamiglia a la Plaça Cívica.

ABEL GARCIA

“Totes les parelles viuen situacions de violència”

A través del programa *Qüestió de Gènere? Parlem-ne*, la UAB ofereix tallers per prevenir la violència en la parella a l'àmbit universitari.

La Universitat no és el primer escenari que ens ve a la ment quan es parla de violència en la parella. Aquest és un dels tòpics que pretenen trencar les coordinadores del programa *Qüestió de Gènere? Parlem-ne*, Andrea Calsamiglia i Maria Mena, les quals asseguren que “la violència es dona en tots els àmbits i tots els estatus socials”.

El programa, conduït per la Unitat d'Assessorament Psicopedagògic (UAP) de l'Autònoma, té com a objectiu obrir un espai de debat i reflexió sobre la socialització i les relacions

interpersonals en clau de gènere. L'UAP actua mitjançant tallers i altres activitats participatives com cinefòrums, teatre...

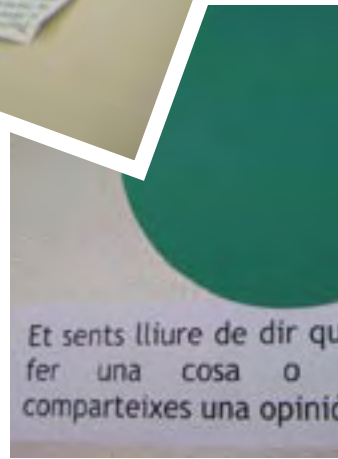
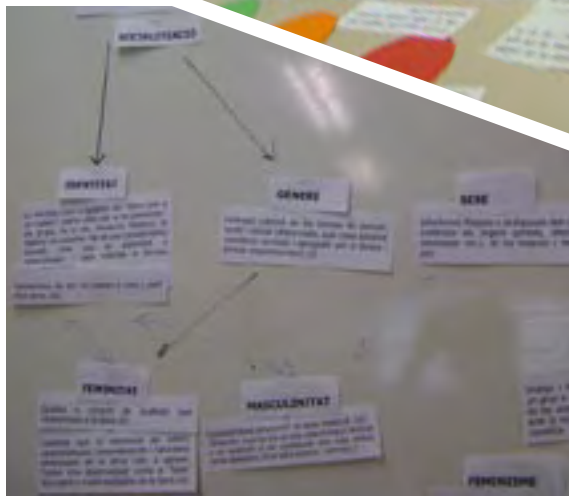
Mites de l'amor romàntic

Els tallers es fan majoritàriament a les facultats i el seu contingut s'adapta a les necessitats docents de cada carrera. La intenció és que no es converteixin en una simple xerrada informativa, sinó que generin debat a partir de l'experiència pròpia dels estudiants.

Formant-se sobre gènere

La UAB compta, dins el seu compromís amb la perspectiva de gènere, amb el Màster en Intervenció i Investigació en Violència en les Relacions Afectives. Les coordinadores del programa són Leonor Maria Cantera, professora de Psicologia, i Laia Rosich, responsable d'atenció d'El Safareig, associació d'assistència a dones de Cerdanyola del Vallès. Des de 2007, a més, l'UAB ofereix, en col·laboració amb sis universitats catalanes més, el Master oficial en Estudis de dones, gènere i ciutadania, i que pretén donar una formació sobre gènere transversal i interdisciplinària.

ARXIU ETC

➡ Els cursos pretenen educar als estudiants sobre la violència.

Durant les sessions s'introdueixen els anomenats mites de l'amor romàntic, com poden ser la gelosia com a prova d'amor, la mitja taronja o la renúncia per la parella. Segons Mena, treballen "què senten [els estudiants] i com gestionar-ho".

Les coordinadores expliquen que totes les parelles viuen situacions de violència –una baralla, una mala resposta–, i que aquestes es transformen en maltractament quan "es dona repetides vegades i sempre en la mateixa direcció". Com diu Calsamiglia, "situacions violentes les hem patit totes les persones alguna vegada a la nostra vida: les hem exercit i les hem rebut".

En els tallers es treballa la idea que la violència de gènere es pot exercir en les dues direccions de la parella.

Tot i això, segons Calsamiglia, s'ha de tenir en compte que les relacions es donen dins un marc determinat, amb una socialització diferent per homes i dones i uns estereotips marcats de masculinitat i feminitat. Estereotips que surten a la llum en les mateixes intervencions dels estudiants. "Moltes vegades són els i les estudiants qui posen el sexe a les frases", assegura Mena.

Diferències de gènere

Les coordinadores expliquen que els diferents rols d'homes i dones són convencions socials i culturals. "Sobre una diferència biològica, s'ha construït la diferència de gènere", diu Calsamiglia. Segons ella, la diferència crea discriminació i estableix

uns patrons sobre com ha de ser la feminitat i com ha de ser la masculinitat que es transmeten a través dels agents socialitzadors (família, escola, mitjans...). Sobre la televisió, Mena afegeix: "Si una noia en bikini ven, la faran sortir, és igual que sigui una imatge sexista".

Les coordinadores del programa han manifestat que busquen "un efecte multiplicador" i que els i les assistents als tallers transmetin el que hi han après en la seva professió. Segons Calsamiglia i Mena, la seva intenció és seguir amb els tallers el proper curs, tot i haver dit que la continuïtat del programa no està assegurada "perquè el rectorat està reduint molt els pressupostos".

➡ **Mercè Badia**
Ariadna de Vilallonga

Joc de miralls: les quatre estacions de l'Autònoma

↘ **Text: Marta Rosella Gisbert**
Fotos: Abel Garcia

ENS MIRA. L'Autònoma ens mira. Ens vigila dia i nit. Ens veu i, de sobte, s'hi emmiralla. Contempla amb els seus ulls infinits com les i els estudi-

ants s'apropien de la seva totalitat, la manera en què la fan seva. Somriu quan els universitaris i les universitàries somriuen: les rialles jovials li fan pessigolles. L'Autònoma s'observa a ella mateixa, en un mirall. La mirada autònoma s'autovigila, independentment de la resta d'esguards, i ho fa de

maneres diverses segons cadascuna de les estacions. Un cos vestit d'esperances; un avui, un ara i un futur. L'Autònoma s'expressa, l'Autònoma viu en la vida dels altres; però, en definitiva, viu. Com un ésser que no es rovella amb el pas del temps, sinó que més aviat en surt enfortit. Una mirada

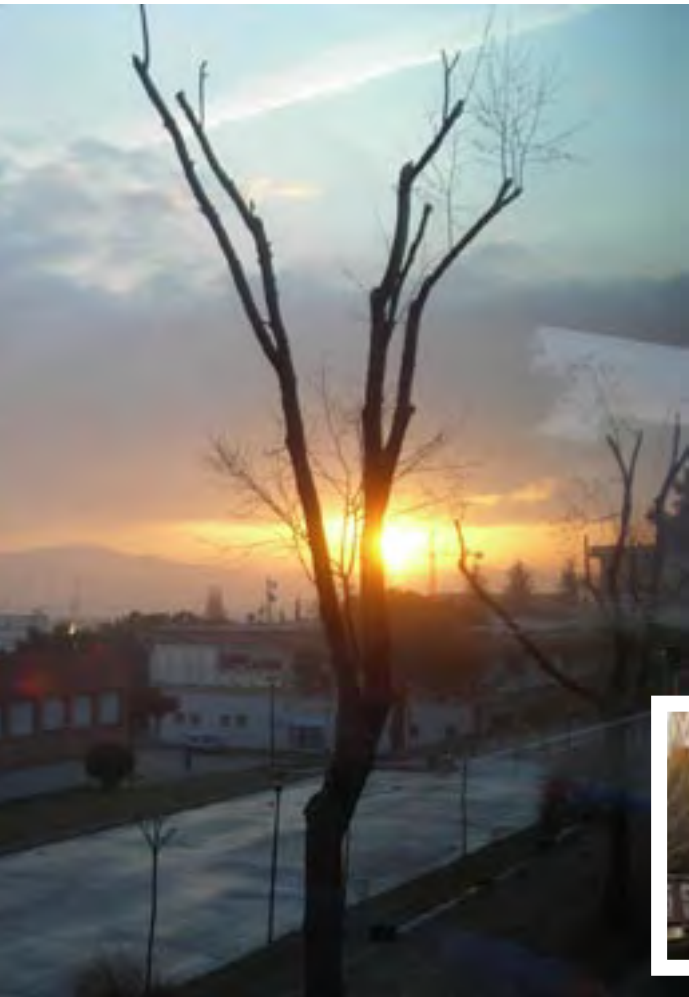
al futur amb experiència recent del passat. Un avui ple d'expectatives.

Quan arriba la **PRIMAVERA**, l'Autònoma es veu ambiciosa. No dubta en treure el seu ram immens de flors per demostrar que és la núvia més desitjada. I no n'hi ha prou amb el verd habitual que gairebé ha esde-

vingut rutina, sinó que també calen altres ornaments. Les roselles, vermelles i grandioses, del color de la cara d'aquella noia que ha trobat el seu amant entre els llibres de la biblioteca mentre estudiava per un examen.

Amb la pujada dels termòmetres, l'Autònoma es deixa acaronar. La

CALOR i el bon temps li dibuixen un somriure aparentment perenne. Ja no hi ha més preocupació que ser feliç en qualsevol lloc de la gespa. Fins i tot les aules respiren aquesta bondat. Subtilment, l'Autònoma ens fa ulls i s'endinsa en un estat oníric on cap mesura és possible.

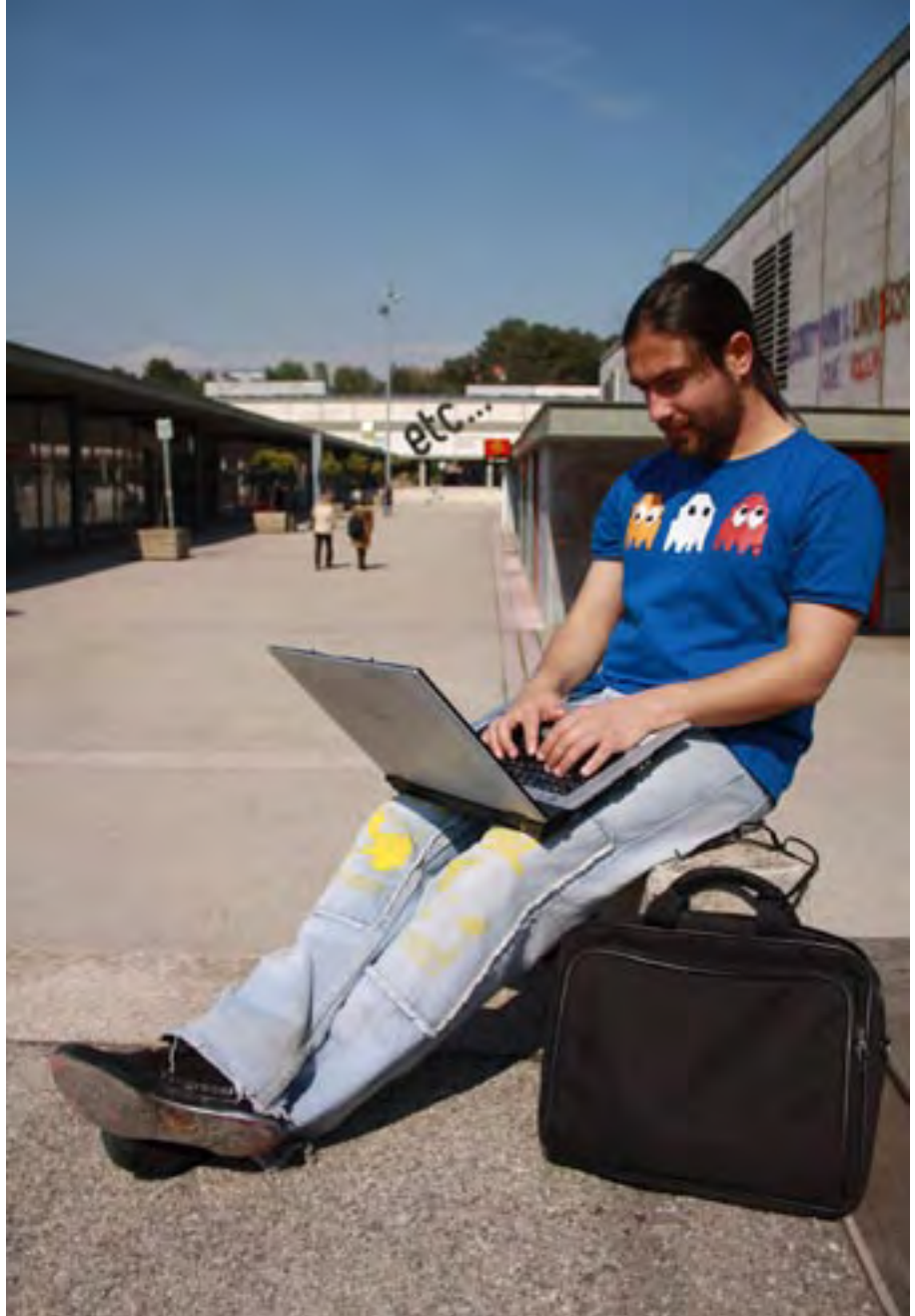
Desperta amb la **TARDOR**. Les seves extremitats vitals, que semblaven intocables, estan ressentides. La mirada suposadament perenne ha caducat, juntament amb les fulles. Amb tot, l'Autònoma conserva aquell groc silenciós que encara li dona vitalitat. És el trencament de l'estètica de la saturació primaveral, que arriba de la mà

dels cossos esquelètics; l'Autònoma es mostra desinhibida i transparent, sense res que amagar, cara a cara amb el seu espectador, és a dir, amb ella mateixa.

I, llavors, arriba l'**HIVERN**. La més temuda de les disfresses, però, a la vegada, amb la que l'Autònoma s'hi identifica més. Vestida de blanc se sent

pulcra i jove. És sols un compromís transitori amb el seu jo més interior. Congelada i freda, aprèn a distanciar-se dels universitaris i universitàries que ara la miren amb recel i desconfiança. S'apropa a la solitud, i és això el que la fa sentir-se prou forta per vestir-se, un altre cop, amb les seves millors gal·les.

De la Universitat a Internet

ABEL GARCIA

➤ **JORDI GRADOS**
Un estudiant que aprofita la Universitat per a crear un joc

Baixet, amb cabells llargs i una mica panxacontent. Es presenta amb ulleres, barba de tres dies i una samarreta del Pacman. Es tracta de Jordi Grados, de qui qualsevol diria que és un típic estudiant d'Informàtica. Però, tot i que ha creat un joc d'ordinador per pàgina web, no és així. Aquest personatge de 30 anys és un estudiant qualsevol de Periodisme que, un dia, va decidir fer realitat un dels seus somnis.

Aprofitant l'ocupació de la Facultat de Ciències de la Comunicació del curs passat, va decidir començar a engegar un projecte al que portava temps donant-li voltes: un joc en una pàgina web. Sense

saber gairebé res d'informàtica, amb l'ajuda d'un amic, va aprendre a programar i, aquell mateix febrer, va posar-lo en marxa. El mes passat li varen oferir 10.000 euros pel joc, però per a ell "en val 30.000", i és que hi ha dedicat molt d'esforç i molt de temps. S'ha convertit en una part molt important de la seva vida. De fet, el curs passat va suspendre la meitat d'assignatures per culpa seva.

Però en Jordi no només és un *friki* dels jocs d'ordinador, que és al que li agradaria dedicar-se, sinó que és una persona amable, senzilla i agradable. Abans d'arribar a la Universitat, ja ha passat per moltes coses. Ha treballat de mecànic, de cambrer i, fins i tot,

de repartidor de pizzes, que, per a ell, és "una feina molt ingrata", ja que ha rebut amenaces i bromes pesades de tota mena. D'altra banda, també té una visió peculiar de la Universitat. "Per a mi, no és tan fantàstica, m'agradaria haver començat la carrera amb 18 anys, perquè és llavors quan en gaudeixes més".

De totes maneres, diu que això no li impedirà acabar els estudis. Si tot va bé, el curs vinent es llicenciarà i, si els seus somnis es fan realitat, es dedicarà amb cos i ànima al seu joc i a projectes nous. Si el voleu visitar, l'adreça electrònica és www.guerred.es

➤ **Artur J. Zapater**

Postgrau UAB 2010/11 l'encertaràs

Més de 500 màsters, diplomatures de postgrau i doctorats
per fer un pas endavant en el teu futur professional.

Més de 500 opcions per encertar.

www.uab.cat/postgrau

